

รูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

The Model of the Professional Learning Community Network of the School Administrators under UbonRatchathani Municipality

สุวิมล โพธิ์กลิ่น

Suwimon Phoglin

สาขาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Educational Administration Program, Faculty of Education, UbonRatchathani Rajabhat University

Corresponding author, E-mail: Koy-devil.girl@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบของรูปแบบการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา และ 2) ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานของเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ จำนวน 9 คน ศึกษาปัญหาและแนวทางจากผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครูเทศบาล ในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี จำนวน 178 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน พนักงานครู จำนวน 166 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ และแบบสอบถามสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานของเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ศึกษาสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ องค์ประกอบหลักที่ 2 กระบวนการดำเนินเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณภาพผู้เรียนและผลการตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. สภาพปัญหาการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหาร การสรุปรายงานผล และการวางแผน การสรุปรายงานผล แนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ มีดังนี้ มีการเสริมสร้างทักษะทางวิชาการแก่ผู้บริหาร สร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ร่วมมือรวมพลัง เปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และมีการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผล การปฏิบัติงานร่วมกัน

คำสำคัญ: เครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ; ผู้บริหารสถานศึกษา; เทศบาลนครอุบลราชธานี

ABSTRACT

The research aimed to study and examine the appropriate components of the professional learning community network of the school administrators and to explore the problems and guidelines in implementing the model under study in order to develop the educational quality. The population and samples were 9 experts and school administrators and municipality staff numbering 178, which divided into 12 school administrators and 166 school teachers. The research instruments were a questionnaire on the appropriate network model and on the problems and guidelines for implementing the network. Statistics used were percentage, means and standard deviation.

The research findings were as follows.

1. The model of the professional learning community network in the study consists of three main components: The first component was the network of academic administration, the second component was implementation process of the learning community network, and the third component was the quality of learners. The results of examine the appropriate of components was at high level.

2. The problems in the operation of the professional learning community network of school administrators Under UbonRatchathani Municipality in order to improve the quality of education as a whole at a medium level, which could be arranged in descending order as follows: supervision, monitoring and evaluation, professional learning community network of administrators, report summarization and planning, and conclusion a report. The guidelines for the implementation of the learning community network had the following: promote academic skills for administrators, creating common values among executives, set a common goal for learners, collaboration for the power, open mind for job guidance, and have discussions focus on reflecting the performance together.

Keywords: Professional Learning Community Network; School Administrators; UbonRatchathani Municipality

บทนำ

โรงเรียนเป็นองค์กรที่ให้บริการเกี่ยวกับเรื่องการสอนและการเรียนรู้ เป็นหลัก เป้าหมายสุดท้ายของโรงเรียน คือ การเรียนรู้ของนักเรียน ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้นำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เป็นผู้ซึ่งรับผิดชอบให้การปฏิบัติงานในองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญ เป็นศูนย์กลางของการดำเนินงานในองค์กร ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมองโรงเรียนเป็นระบบองค์กร (Organization System) ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงและส่งผลซึ่งกันและกัน (และต้องอาศัยปัจจัยหลายประการ ในการที่จะทำให้องค์กรบรรลุสู่เป้าหมาย ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ทางการบริหาร และการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ โรงเรียนจะต้องดำเนินการให้สมาชิกในองค์กรมีความตื่นตัว และมีแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้เติบโต เป็นองค์กรที่มุ่งแสวงหาโอกาสเพื่อการพัฒนา และให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง การจัดโครงสร้างองค์กรต้องส่งเสริมต่อการสอน และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น เปิดกว้างต่อการเปลี่ยนแปลง การป้องกันไม่ให้ระบบการเมืองมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้โรงเรียนเป็นองค์กรที่มีคุณภาพและมีประสิทธิผล เป็นองค์กรที่พร้อมสำหรับการสร้างสรรค์สิ่งใหม่และพร้อมการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพหรือ PLC เป็นการรวมตัว รวมใจรวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา ในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ Sergiovanni (1998) ได้กล่าวว่า PLC เป็นกระบวนการใช้สำหรับ “ปฏิสัมพันธ์” ลด “ความโดดเดี่ยว” ของมวลสมาชิกวิชาชีพครูของโรงเรียน ในการทำงาน เพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียน หรืองานวิชาการโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Hord (1997) ที่กล่าวว่าการทำงานดังกล่าวแสดงถึงการเป็นผู้นำร่วมกันของ ครู หรือเปิดโอกาสให้ครูเป็น “ประธาน” ในการเปลี่ยนแปลงการมีคุณค่าร่วม และวิสัยทัศน์ร่วมกัน ไปถึงการเรียนรู้ร่วมกัน และการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ อย่างสร้างสรรค์ร่วมกัน การ

รวมตัวในรูปแบบนี้เป็นเหมือนแรงผลักดัน โดยอาศัยความต้องการและความสนใจของ สมาชิกใน PLC เพื่อการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ สู่มาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นหลัก (Senge, 1990) กล่าวว่าการพัฒนา วิชาชีพให้เป็น “ครูเพื่อศิษย์” (วิจารณ์ พานิช, 2556) โดยมองว่า เป็น “ศิษย์ของเรา” มากกว่ามองว่า “ศิษย์ของฉัน” และการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เริ่มจาก “การเรียนรู้ ของครู” เป็นตัวตั้งต้น เรียนรู้ที่จะมองเห็นการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

ปัจจุบันเทศบาลนครอุบลราชธานี มีโรงเรียนในสังกัดเทศบาลจำนวน 4 แห่ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาล จำนวน 3 แห่ง จากสภาพความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีในปัจจุบัน และสภาพปัญหาทางการศึกษาของเทศบาลนครอุบลราชธานี ได้แก่ นักเรียนส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ ผู้ปกครองนักเรียนมีฐานะยากจนนักเรียนต้องออกกลางคันเพื่อช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ เป็นต้นซึ่งมีผลกระทบต่องานชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนชาวจังหวัดอุบลราชธานีทั้งทางตรงและทางอ้อม การเตรียมประชาชน เตรียมชุมชนให้มีศักยภาพมีความพร้อมที่จะเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงให้สามารถปรับตัวรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยกระบวนการจัดการความรู้ที่เป็นระบบ เป็นเครือข่าย สอดประสานสัมพันธ์กันทุกภาคส่วน ตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และการเดินนำสู่ยุคแห่งความก้าวหน้าของจังหวัดอุบลราชธานี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเทศบาล นครอุบลราชธานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงาน เครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

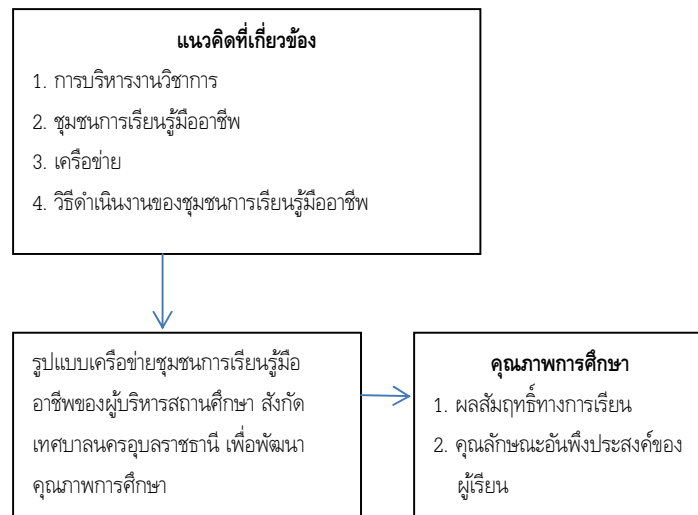
ด้านแหล่งข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและ พนักงานครูเทศบาลในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี จำนวน 178 คน แบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน พนักงานครูจำนวน 166 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ประชากรทั้งหมด

ด้านเนื้อหา

การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีกรอบของเนื้อหาที่ ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 1. การบริหารงาน วิชาการ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งาน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) งานวิจัยและพัฒนาผู้เรียน 2.วิธี ดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ และวิธีดำเนินงานของชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหาร โดยมีการดำเนินงานดังนี้ การรวมกลุ่มเครือข่าย ค้นหาปัญหา และความต้องการ ร่วมกันออกแบบและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน การแก้ปัญหาสู่การปฏิบัติ สะท้อนผลและค้นหาการปฏิบัติที่ เป็นเลิศ 3) การนิเทศ ติดตามและประเมินผล และ 4) การสรุป รายงานผล ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดของ วิจารย์ พานิช (2556, น. 139), Senge (1990, p.21) เครือข่ายและคุณภาพ การศึกษา สรุปเป็นแผนภูมิได้ ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระยะเวลาทำวิจัย

ตั้งแต่ ธันวาคม 2561 – กันยายน 2562

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.1 การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.3 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.4 สรุปองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา
2. แบบสอบถามสภาพปัญหาและแนวทางในเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำการวิเคราะห์องค์ประกอบและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คนตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2. การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางใน

การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสอบถามปลายเปิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และพนักงานครู สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยแจกแจงความถี่ และร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบ และสภาพปัญหาในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์แนวทางแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยการสรุปเชิงบรรยาย

ผลการวิจัย

1. องค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ องค์ประกอบหลักที่ 1 ด้านขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ($\mu=4.36$) องค์ประกอบหลักที่ 3 ด้านคุณภาพผู้เรียน ($\mu=4.27$) และองค์ประกอบหลักที่ 2 ด้านกระบวนการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ ($\mu=4.27$) โดยมีรายละเอียดดังนี้

องค์ประกอบหลักที่ 1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งานจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) งานวิจัยและพัฒนาผู้เรียน

องค์ประกอบหลักที่ 2 กระบวนการดำเนินเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหาร โดยมีการดำเนินงานดังนี้ การรวมกลุ่มเครือข่าย ค้นหาปัญหาและความต้องการ ร่วมกันออกแบบและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ปัญหา นำสู่การปฏิบัติ สะท้อนผลและค้นหาการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3) การนิเทศ ติดตามและประเมินผล และ 4) การสรุปรายงานผล

องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณภาพผู้เรียน มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และผลการตรวจสอบองค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. สภาพปัญหาการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า ปัญหาในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$) เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล ($\mu = 3.85$) ด้านการดำเนินงานของเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหาร ($\mu = 3.66$) ด้านการสรุปรายงานผล ($\mu = 3.33$) และการวางแผน ($\mu = 3.02$)

แนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ มีดังนี้ มีการเสริมสร้างทักษะทางวิชาการแก่ผู้บริหาร โดยการบริหารงานวิชาการให้ครอบคลุมทุกงาน มีการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนมีการร่วมมือร่วมพลังของผู้บริหารและครูในการทำงาน เปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และมีการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาขององค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

องค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบหลักที่ 1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน 2) งานจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) งานวิจัยและพัฒนาผู้เรียน องค์ประกอบหลักที่ 2 กระบวนการดำเนินเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพของผู้บริหาร โดยมีการดำเนินงานดังนี้ การรวมกลุ่มเครือข่าย ค้นหาปัญหาและความต้องการ ร่วมกันออกแบบและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการแก้ปัญหา นำสู่การปฏิบัติ สะท้อนผลและค้นหาการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3) การนิเทศ ติดตามและประเมินผล และ 4) การสรุปรายงานผล องค์ประกอบหลักที่ 3 คุณภาพผู้เรียน มีองค์ประกอบย่อย ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และผลการตรวจสอบความเหมาะสมองค์ประกอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553, น. 216 - 225) ที่ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาหลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก 9 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ องค์ประกอบด้านปัจจัย ประกอบด้วย 1) ทักษะทางวิชาการและกลไกการเรียนรู้ 2) โครงสร้างและสิ่งสนับสนุนองค์ประกอบด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน 3) การร่วมมือร่วมพลัง 4) การเปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน 5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน และองค์ประกอบด้านผลลัพธ์ คือ 1) ผลการปฏิบัติงานตามที่คาดหวัง 2) การเป็นสมาชิกและเครือข่าย หลักเทียบสำหรับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน มี 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การสร้างบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน 2) การปฏิบัติที่มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน 3) การร่วมมือร่วมพลัง 4) การเปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และ 5) การสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ซึ่งแต่ละองค์ประกอบหลักประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ย่อย ระดับคุณภาพและเกณฑ์ตัดสินผลการปฏิบัติ กำหนดเป็น 4 ระดับ คือ ต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไป เท่ากับมาตรฐานทั่วไป สูงกว่ามาตรฐานทั่วไป สูงกว่ามาตรฐานทั่วไปในขั้นเป็นเลิศ

และคุณภาพของหลักเทียบ พบว่า 1) มีความตรงเชิงโครงสร้างตามผลการวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์แบบพหุระดับแบ่งเป็นระดับบุคคลและระดับหน่วยงานหรือโรงเรียน 2) มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูง และ 3) มีการยอมรับในด้านความตรงประเด็นและความสอดคล้องกันอยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับงานวิจัยของจุลส์ ศรีชะโคตร (2557, น.88 - 91) ได้ศึกษาบรรยายภาคองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น พบว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ วิสัยทัศน์ร่วม ทีมและเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดการความรู้ และการส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก โดยบรรยายภาคองค์การทุกด้าน ได้แก่ โครงสร้างองค์การ ค่านิยมและพฤติกรรม มาตรฐานการปฏิบัติงาน ความเสี่ยง และสภาพแวดล้อม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาลนครขอนแก่น และสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิ พิพัฒน์ลักษณ์ (2559, น. 158 - 163) และ Flores (2015, pp.113 - 143) ได้ศึกษาการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยศึกษาวิธีการการมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนประถมศึกษาของเม็กซิโก เป็นการศึกษากระบวนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง ในเมือง Monterrey ประเทศเม็กซิโก ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษามองเห็นความเป็นไปได้ของความสามารถในการสร้างพื้นที่ที่ครูสามารถสะท้อน แลกเปลี่ยนให้เห็นถึงการแก้ปัญหาในขณะที่ครูร่วมกันปฏิบัติการสอน ซึ่งพื้นที่ของการสะท้อนนี้ยังเปิดโอกาสให้ครูสร้างโครงการ และพัฒนาความรู้ลึกของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทำให้ครูในโรงเรียนมีส่วนร่วมในหลายโครงการของการสอน และกลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนเรียนรู้ร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืนเพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 3 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การเสริมสร้างผู้บริหารเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพของบุคลากรครูอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ได้แก่ สร้างการตระหนักถึงความสำคัญและรักษาไว้ซึ่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ยั่งยืน สนับสนุนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

ระหว่างบุคลากรครูที่มีความถนัดทางวิชาชีพที่แตกต่างกันส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางวิชาชีพของเพื่อนครู 2) กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารเพื่อการส่งเสริมภาวะผู้นำของบุคลากรครูประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ สนับสนุนการใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมในบุคลากรทุกคน พัฒนาภาวะผู้นำของบุคลากรครูในระดับหัวหน้าหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง และ 3) กลยุทธ์การพัฒนาผู้บริหารเพื่อการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายภายนอก ประกอบด้วยกลยุทธ์รอง 2 กลยุทธ์ ได้แก่ สร้างความร่วมมือในระดับโรงเรียน เร่งสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอกในเชิงรุกเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. จากการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนิเทศติดตามและประเมินผล การวางแผน การดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหาร และการสรุปรายงานผล และแนวทางในการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพมีดังนี้ มีการเสริมสร้างทักษะทางวิชาการแก่ผู้บริหาร โดยการบริหารงานวิชาการให้ครอบคลุมทุกงาน มีการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร มีเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน มีการร่วมมือรวมพลังของผู้บริหารและครูในการทำงาน เปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และมีการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กัมพล ไชยพันธ์ (2554, น. 155 - 157) ได้วิจัยยุทธศาสตร์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในภาคเหนือตอนบน พบว่า ยุทธศาสตร์หลักพัฒนาบุคคลแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ส่งเสริมการแสวงหาความรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ส่งเสริมการเข้าถึงและใช้แหล่งเรียนรู้ยุทธศาสตร์หลักพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ได้แก่ ส่งเสริมการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน พัฒนาเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ในชุมชน พัฒนาแหล่งเรียนรู้มีชีวิต ยุทธศาสตร์หลักพัฒนาองค์ความรู้ในชุมชน ได้แก่ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

วิถีชีวิตชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นตัวตั้ง ส่งเสริมการเรียนรู้ แบบมีส่วนร่วม และยุทธศาสตร์หลักการจัดการความรู้ในชุมชน ได้แก่ พัฒนาระบบจัดเก็บความรู้ในชุมชน ส่งเสริมการสร้างความรู้ในชุมชน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน และการประเมินยุทธศาสตร์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในภาคเหนือตอนบน พบว่า ด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของ พิเชฐ เกษวงษ์. (2556, น. 66 - 67) พบว่า แนวทางการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ประกอบด้วย 1) การสร้างจุดเริ่มต้นแห่งความร่วมมือร่วมใจ 2) การจัดให้ครูมีโอกาสเสวนาใคร่ครวญระหว่างกัน เช่น การนำเอาประเด็นปัญหาที่พบ จากการปฏิบัติด้านการเรียนการสอนของครูขึ้นมาพูดคุยและเปลี่ยนระหว่างกันการเปิดใจกว้าง ยอมรับฟังการประเมินจากเพื่อนร่วมกลุ่มของสมาชิกแต่ละคนระหว่างการสอนหาเชิงสร้างสรรค์ 3) การส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อมุ่งเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน 4) การส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้านค่านิยมและปทัสถานร่วม 5) การสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันในการทำงานและวอร์ลัคน์ ชูศักดิ์ (2557, น. 123 - 134) ได้ศึกษาวิจัยรูปแบบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กับโรงเรียนในแต่ละภูมิภาคที่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ด้านรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย ประกอบด้วย จุดเปลี่ยนผ่านจากระบบปิดสู่ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ที่มีการขับเคลื่อนผ่านองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทยที่มีความสัมพันธ์ส่งผลต่อเนื่องกันอย่างเป็นเหตุและผลอย่างเป็นลำดับ ตามองค์ประกอบสำคัญ 6 ด้านด้วยกัน ได้แก่ 1) ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย ส่งผลให้เกิดความไว้วางใจและรับฟัง 2) ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ ทำให้เกิดการเผยแพร่ของผู้นำการเปลี่ยนแปลง 3) วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม ทำให้เกิดพลังเข็มทิศ วิสัยทัศน์ร่วม 4) ระบบเปิดแบบพนักงาคลังมุ่งสู่ผู้เรียน ทำให้เกิดการเผยแพร่เป็นเจ้าของงานการเรียนรู้ 5) ระบบทีมเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่ภาวะ

และจิตวิญญาณความเป็นครู ทำให้เกิดเจตจำนงร่วมพัฒนาวิชาชีพ 6) พื้นที่เรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจบนฐานงานจริงทำให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงบนฐานงานจริงเมื่อแต่ละพื้นที่มีการพัฒนาในรูปแบบดังกล่าวอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีปกติขององค์กร และสอดคล้องกับการศึกษาของนริศ ภูอาราม. (2560, น. 229 - 230) พบว่า การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรูรูปแบบโดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีดังนี้ 1. องค์ประกอบของระบบการจัดการเรียนรูโดยใช้ชุมชน แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่ายโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย หลักสูตร ครู ผู้บริหาร นักเรียน ทรัพยากร และเครือข่าย ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้อย่างได้แก่ การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหา การกำหนดวิธีสอน การกำหนดสื่อการเรียนรู้อย่าง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล ด้านผลผลิต ประกอบด้วย นักเรียน และครู ด้านข้อมูลป้อนกลับ ประกอบด้วย การรายงาน และข้อเสนอแนะ และการปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะ และระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับเครือข่าย โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีการทำงานผ่านหน่วยระบบย่อยทั้ง 7 หน่วยระบบ ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ผู้เรียน 2) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ 3) การกำหนดเนื้อหา 4) การกำหนดวิธีสอน 5) การกำหนดสื่อการเรียนรู้ 6) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 7) การประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Carpenter (2015, น. 682 - 694) ได้ศึกษาวัฒนธรรมองค์กร และภาวะผู้นำของชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการสนับสนุน นโยบายและกระบวนการของภาวะผู้นำร่วมในวัฒนธรรมองค์กรของโรงเรียน วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ดำเนินการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 3 โรงเรียน ใน Midwestern ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องสนับสนุน และมีภาวะผู้นำร่วมกับครูในองค์กรในเชิงบวก โดยชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะส่งผลกระทบในการปรับปรุงองค์กร ผู้บริหารโรงเรียนต้องทำงานร่วมกันโดยตรงกับครูในการสร้างนโยบายและขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อให้เกิดโครงสร้างความเป็นผู้นำมีครูเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการปรับปรุง

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสำคัญต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นกรณีเฉพาะที่อาจแจ้งผู้นำการศึกษาเกี่ยวกับกลไกการทำงานเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามนโยบายและขั้นตอนที่ได้วางรูปแบบไว้ในวัฒนธรรมองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในโรงเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาผู้บริหารในสังกัดเพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิชาการแก่ผู้บริหารให้ครอบคลุมงานทุกงานของงานการบริหารวิชาการ

1.2 ควรมีการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างผู้บริหารผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานีระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาด้วยกัน

1.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศแห่งการพัฒนาาร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษาที่เป็นเครือข่าย

1.4 สถานศึกษาควรมีเป้าหมายร่วมกันในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.5 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเปิดรับการชี้แนะในการปฏิบัติงาน และมีการสนทนาที่มุ่งสะท้อนผลการปฏิบัติงานร่วมกัน

1.6 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเพื่อให้มีการดำเนินการที่ต่อเนื่อง

1.7 ด้านกระบวนการดำเนินงานเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สถานศึกษาในสังกัดอื่นควรนำไปใช้ เพื่อให้เกิดคุณภาพกับครูผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาในด้านอื่น ๆ เช่น การบริหารงานด้านงานบริหารบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป

2.2 ควรศึกษาวิธีการเสริมสร้างทักษะทางวิชาการและการสร้างค่านิยมร่วมกันแก่ผู้บริหารสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ทำให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากคณะผู้บริหาร พนักงานครู สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการทำวิจัย ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ที่ได้กรุณาให้ทุนในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน และ ดร. เชื้อชาย โพธิ์กลิ่น ที่กรุณาให้ข้อมูล และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการทำวิจัยครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีของงานวิจัยฉบับนี้ขอมอบบูชาพระคุณบิดา-มารดา และพระคุณของครู-อาจารย์ทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

- กัมพล ไชยพันธ์. (2554). ยุทธศาสตร์การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในภาคเหนือตอนบน. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์**. 6(14), 103 - 114.
- จุลลี ศรีษะโคตร. (2557). บรรยายการองค์การที่ส่งผลต่อชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสังกัดเทศบาล. **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. 33(1), 26 - 35.

- ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม.(2553). การพัฒนาหลักเทียบสำหรับ
การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นริศ ภูอารม. (2560). การพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้
ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับ เครือข่ายโรงเรียน
ประถมศึกษาขนาดเล็ก. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ปภาวี พิพัฒน์ลักษณ์ .(2559). กลยุทธ์การพัฒนาก้าวหน้าของ
ผู้บริหารโรงเรียนเรียนรู้ร่วมตามแนวคิดภาวะผู้นำที่ยั่งยืน
เพื่อเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ. วารสารครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (44)10, 111 - 128.
- พิเชฐ เกษวงษ์. (2556). การนำเสนอแนวทางการสร้างชุมชน
แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21.
กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่
การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย.
วารสารหาดใหญ่วิชาการ. (น. 123 - 134.) สงขลา.

- Carpenter, D. (2015) "School Culture and Leadership of
Professional Learning Communities," **International
Journal of Educational Management.** 29(5), 682 - 694.
- Flores, M., G. M. Bulnes and G. M. Quintanilla. (2015).
Building a Professional Learning Community: A
Way of Teacher Participation in Mexican Public
Elementary School. **International Journal of
Educational Leadership and Management.** 3(2),
13 - 143.
- Hord, S.M. (1997). **Professional learning communities :
Communities of inquiry and improvement.**
Austin : Southwest Educational Development
Laboratory. Form [journal.oas.psu.ac.th/index.php/
asj/article/viewFile/125/688](http://journal.oas.psu.ac.th/index.php/asj/article/viewFile/125/688)
- Senge, P. (1990). **The fifth discipline :The art and
practice of the learning organization.** New York:
Currency Doubleday.
- Sergiovanni, T. (1998). **International Journal of Leadership
in Education.** 1(1), 37.